

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 397
din 08.12.2010**

Dosar nr.: 404/2010

Petiția nr.: 8677/01.11.2010

Petent: C. C.

Reclamat: Ministerul Justiției, Consiliul Superior al Magistraturii

Obiect: Neacceptarea petentului, ca acesta să ocupe o funcție de judecător fără concurs.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1. C. C.

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Ministerul Justiției, loc. București, str. Apolodor, nr. 17, sector 5

I.2.2 Consiliul Superior al Magistraturii, loc. București, Alea Plevnei, nr. 141B, sector 6

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Plangerea, astfel cum este formulată, invocă o situație în care, petentul în perioada 1986-1988 a exercitat funcția de judecător în cadrul Judecătoriei din Caracal. După respectiva dată, petentul a fost transferat în interes de serviciu la o altă unitate din afar sistemului juridic, prin ordin politic din partea partidului comunist.

2.2 În data de 21.02.2001 Consiliul Superior al Magistraturii după susținerile petentului a hotărât ocuparea unui număr de 15 posturi vacante de magistrat la mai multe instanțe din țară, prin numire fără susținerea unui concurs. Posturile vizate în funcție de localitate, fiind nominalizate în anexă la Hotărârea nr. 172 a

Plenului CSM. In acest sens candidații erau invitați să depună cereri însoțite de actele doveditoare ale condițiilor prevăzute de art. 33 alin 5, 7, 8 și 10 din Legea nr. 303/2004, într-un termen de 30 de zile de la publicarea Hotărârii.

2.3 In opinia petentului, acesta îndeplinea cerințele cerute având 20 de ani vechime în muncă juridică și la depunerea cererii pentru numirea sa în funcție de magistrat fără concurs i s-a comunicat că, nu îndeplinește condițiile legii, fără a i se preciza care sunt acele condiții. Petentul este de părere că, dacă a obținut un drept de exercitare a unei meserii (în calitate de magistrat) prin susținerea unui examen în anul 1985, și ca ulterior în anul 1988, această calitate să înceteze acest lucru nu-i poate fi imputat. In consecință, petentului nu i se pare anormal să nu poată ocupa în prezent un post de magistrat fără a susține concurs, dacă prin Hotărâre nr. 423/08.05.2008 a Plenului CSM, au fost numiți în condițiile respective mii de magistrați, pe baza a interviului și a vechimii în muncă.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr. 8830/04.11.2010, a fost citat domnul C. C. , în calitate de petent, pentru data de 01.11.2010

3.2 Prin adresa înregistrată cu nr. 8829/04.11.2010, a fost citat Ministerul Justiției, prin reprezentant, în calitate de pârât, pentru data de 01.11.2010

3.3 Prin adresa înregistrată cu nr. 8828/04.11.2010, a fost citat Consiliul Superior al Magistraturii, prin reprezentant, în calitate de pârât, pentru data de 01.11.2010

IV. Susținerile părților

Susținerile petenților

4.1 Petentul este de părere că, prin refuzul Consiliului Superior al Magistraturii de a-i primi dosarul de numire pentru o funcție de magistrat fără a susține concurs așa cum prevede Hotărâre nr. 423/08.05.2008 a Plenului, acesta crează o gravă formă de discriminare, în momentul selectării dosarelor în funcția de judecător. Petentul a dorit o revenire în magistratură și nu știe pe ce criterii au fost selecționate dosarele de numire a magistraților fără concurs. Din susținerile petentului, Consiliului Superior al Magistraturii nu a justificat niciodată refuzul de angajare în condițiile Hotărârii menționate, ci doar dându-i un răspuns că nu îndeplinește condițiile legale.

Susținerile părții reclamate

Consiliul Superior al Magistraturii

4.2 Pârâta susține că, nu există situații identice între petent și judecătorii numiți în funcție, fără concurs, în baza procedurii prevăzute de Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată. Astfel, prin OUG, nr. 46/16.04.2008, pentru modificarea art. 33 din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, au fost abrogate aliniatele 5, 10, ale articolului menționat. Acestea au reprezentat baza legală pentru declanșarea procedurii de numire în funcția de judecător, fără concurs. Continuarea procedurii de numire în funcțiile respective, declanșată prin Hptărârea Plenului nr. 172/2008, nu mai avea un suport legal și astfel situația petentului fiind raportată la inexistența temeiului de drept, a numirii în funcție, ceea ce demonstrează că nu a existat o identitate între situația petentului și situația celorlalți judecători, care au fost numiți în baza procedurii prevăzute de art. 33 alin 5-10 din legea specială, înainte de abrogarea acesteia. Astfel că reglementarea veche a art. 33 alin 5,7,8,9 și 10 din Legea nr. 303/2004, republicată și modificată prin Legea nr. 97/2008 privind aprobarea OUG nr. 100/2007, pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, în acest sens îndeplinirea condițiilor legale pentru numirea în funcția de procuror sau judecător nu constituia candidatului un „drept” la numirea în funcție, ci doar o „vocație”. În acest sens Consiliul Superior al Magistraturii, învederează și Decizia nr. 5218/19.11.2009, Înalta Curte de Casație și Justiție a respins ca nefondat recursul petentului, împotriva Sentinței civile nr. 3379/04.12.2008 pronunțată de Curtea de Apel București în dosarul nr. 5216/2/2008.

Ministerul Justiției

4.3 Față de de solicitările reclamantului, Ministerul Justiției invocă excepția prescripției extinctive a dreptului la acțiune având în vedere următoarele considerente: - conform art. 20 alin 1 din OG nr. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de 1 an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei. Având în vedere că cererile petentului pentru funcția de judecător fără examen datează din anul 1999, în raport cu data de înregistrare a plângerii 01.11.2010, solicită Colegiului să constate prescrierea termenului legal.

- Ministerul Justiției invocă excepția lipsei calității procesuale pasive, acesta nu a avut nici o atribuție în numirea fără concurs a judecătorilor, CSM fiind instituția în fața căreia se susținea interviul și care ulterior făcea propunerea de numire. Ulterior Legii nr. 92/1992, Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor dispunea la art. 33, alin10 că : “Persoanele care au îndeplinit funcția de judecător sau procuror cel puțin 10 ani și care și-au încetat activitatea din motive neimputabile pot fi numite, fără concurs, în funcția de judecător sau procuror.”

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Colegiul CNCD reține că, petiția înregistrată cu nr.8677 din 01.11.2010, așa cum a fost formulată, reflectă o situație în care petentului nu i se recunoaște vechimea în muncă ca magistrat depusă între anii 1986-1988, pentru a se putea înscrie în prezent pe o funcție corespunzătoare magistraturii fără susținerea unui concurs, așa cum prevede Hotărârea nr. 423/08.05.2008 a Plenului CSM.

6.2. Relativ la definiția discriminării astfel cum este reglementată în O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la una dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul Director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1, respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

6.3 Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis. (A se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza Bilka Kaufhaus, parag.31; cauza C-33/89 Kowalska [1990] ECR I-2591, parag. 16; cauza C-184/89 Nimz [1991] ECR I-297 parag. 15; cauza C-109/88 Danfoss [1989] ECR 3199, parag. 16; cauza C-127/92, Enderby [1993] ECR 673 parag. 16.)

6.4 Reiterând că natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și un criteriu interzis invocat de persoana care se consideră discriminată, Colegiul observă că un asemenea raport nu poate fi stabilit în prezenta speță. În cauză nu sunt prezentate indicii de natură a prezuma că un criteriu interzis

stipulat de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicata a constituit un obiter dictum în efectuarea analizării și respingerii dosarului de acceptare în magistratură, fără concurs, potrivit Hotărârii nr. 172 din 21 februarie 2008, a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii. O atare prezumție ar fi trebuit să permită cel puțin a se presupune că între un criteriu interzis și acțiunile părții reclamate ar exista un raport de cauzalitate ce ar determina un tratament mai puțin favorabil aplicabil unor situații comparabile.

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare conform art. 2 alin. 1 Ordonanței de Guvern nr. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată.

2. Clasarea dosarului
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte
4. O copie a hotărârii se va transmite părților

C C

Ministerul Justiției, loc. București, str. Apolodor, nr. 17, sector 5

Consiliul Superior al Magistraturii, loc. București, Alea Plevnei, nr. 141B, sector 6

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC-Membru

CRISTIAN JURA- Membru

CLAUDIA VLAȘ – Membru

DRAGOȘ TIBERIU NIȚĂ– Membru

ISTVAN HALLER – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

